

Nico Drost, gemeenteraadslid Rhenen:

‘Politiek bedrijven heb ik echt moeten leren’

Saaï is het voor Nico Drost geen moment geweest het afgelopen jaar. Privé werd hij vader van een tweeling, wat de nodige hectiek met zich heeft meegebracht. En zakelijk moest hij zijn toch al drukke baan zien te combineren met het gemeenteraadswerk, dat onverwacht lang drie tot vier avonden in de week bleef opslokken. Drost: “Het zijn absoluut zware tijden geweest. Maar ik probeer het nu wel wat meer in balans te houden. Zoveel avonden van huis weg is voor mij in ieder geval geen optie meer.”



Nico Drost (rechts) wordt met raad en daad bijgestaan door zijn fractievolgers Corneel van den Bo (geheel links), Jacob Smit en Karin Dieterman.

Het is zeker in het eerste halfjaar als raadslid vooral een kwestie geweest van leren en ervaring opdoen, aldus Drost. “Ik merk eigenlijk pas sinds eind vorig jaar dat ik langzamerhand zicht begin te krijgen op hoe de gemeentelijke organisatie in elkaar steekt, waar de informatie vandaan komt, hoe de diverse beleidsdossiers op elkaar ingrijpen en op welke wijze het politiek maar ook - en dat is lastig - in concreet beleid vertaald moet worden.

Het gaat er voortdurend om de gevolgen van bepaalde beslissingen voor de burgers en de gemeentelijke organisatie in kaart te brengen. En dat is ingewikkeld, niet alleen voor nieuwe raadsleden zoals ik.” Duidelijk is wel dat de financiële cyclus van de gemeente een belangrijke leidraad is in het politieke werk. “Het is niet het leidend principe, maar het scheelt niet veel. Zeker nu we in financieel lastige tijden verkeren, en gemeenten aan de lopende band met tegenvallers en bezuinigingstaakstellingen worden geconfronteerd.”

Eigen geluid

Ook al is hij maar een eenmansfractie, toch is Drost er voor zijn gevoel in geslaagd een eigen geluid te laten horen in de Rhenense gemeenteraad. “De afgelopen periode is voor mij echt een bevestiging geweest dat het goed is dat de ChristenUnie in Rhenen heeft meegedaan aan de verkiezingen. We leveren een zinvolle bijdrage aan het debat. Dat je als kleine oppositiepartij niet alles gedaan krijgt is logisch. Maar ik sta niet voor niets te praten.”

Ondanks het feit dat het politieke spel nieuw was voor Drost. “Politiek bedrijven heb ik echt moeten leren. Wat is de beste manier om iets gedaan te krijgen bij de andere partijen in de raad? In het begin betrokken alle partijen hun eigen stelling. Ik ben van mening dat je dan weinig bereikt. Dan worden er immers machtsblokken gevormd waarna het grootste machtsblok gewoon alles wint. Het is jammer wanneer het zo gaat. Want het doet afbreuk aan het dualistisch stelsel. Je moet juist in debat met elkaar tot de beste oplossing zien te komen.”

Steeds leuker

Over het raadswerk is Drost onverminderd enthousiast. “Ik heb er echt ontzettend veel lol in. En naarmate ik beter in mijn rol groei en inhoudelijk echt iets kan toevoegen, vind ik het ook steeds leuker worden. Ik heb er zeker geen spijt van, in ieder geval. Wel valt me op dat het raadswerk een zware wissel trekt op mijn beschikbare tijd. Ik probeer het gezin altijd bovenaan te stellen, zeker nu de tweeling er is. Maar dat is niet altijd eenvoudig. Daarom ben ik ook zo blij dat we veel geïnvesteerd hebben in de bemensing van onze raadsfractie. Daar heb ik ontzettend veel profijt van. Onze mensen pakken de dossiers zelfstandig op en verrichten veel voorbereidend werk. Op die manier ontlasten ze mij enorm.”

Niet leuk is de achterkamertjespolitiek die ook in Rhenen wel eens wordt gevoerd. “Daar baal ik echt van af en toe. Waarom moet dat nou? Strijd met open vizier! Ga in de raad zitten en geef je argumenten, om vervolgens met elkaar in discussie te gaan en tot de beste oplossing te komen. Te vaak wordt een vergadering geschorst, gaat de coalitie in een achterkamertje zitten, en komen ze na enige tijd terug met een uitspraak, waar de overige partijen het mee zullen moeten doen. Het lijkt soms de rijdende rechter wel. Daar word ik wel eens narrig van.”

Direct reageren

Zelf typeert Drost zijn stijl van politiek bedrijven als ‘vasthoudend’ en ‘objectief, eerlijk, en transparant’. “De toon van het debat vind ik ook belangrijk. Soms is het lastig om rustig te blijven, want ik ben van nature geneigd direct te reageren. Maar ik probeer me vast te houden aan mijn principes. Ik stem niet tegen omdat ik toevallig in de oppositie zit. Het gevaar dreigt wel eens dat je, in het vuur van de politieke strijd, verleid wordt te denken: ik ga ze terugpakken door tegen te stemmen. Daar moet je voor waken. Ook om het voor de mensen die naar een debat kijken aantrekkelijk te houden. Een debat is meer dan het onwrikbaar betrekken van een eigen stelling.” Hij is al met al blij dat de ChristenUnie in Rhenen erin slaagt een eigen geluid te laten horen. “Voor ons staat de zorg voor de kwetsbaren in deze moeilijke tijden voorop. Rhenen heeft een rechts college, dus die zorg is niet vanzelfsprekend. Het college betreft op dit moment een zeer zakelijke positie. Daar heb ik op zich geen moeite mee, maar het moet natuurlijk wel menselijk blijven. Daarom ben ik ook zo trots op het resultaat van een debat over de drempel voor bijzondere bijstand. Het college wilde die drempel verhogen, wat een besparing zou opleveren van 10.000 euro. Terwijl ze alles bij elkaar 500.000 euro meer wilden bezuinigen dan feitelijk nodig is. Ik heb een amendement ingediend om die maatregel ongedaan te maken. En dat is bijna unaniem aangenomen. Daar was ik heel blij mee. Want juist dit soort zaken voelen de mensen direct in de portemonnee.”